

Kača

Za "A. D." prestavil M. U.

"Naravnost k našemu skladišču in k cesti," je pojasnil Vidmar. "Sicer se ne spoznam na tej strani, a kolikor vidim, je to rob hriba, okolo katerega se vije cesta in teče voda. Vse to je lastnina steklarne." Prisluhnil je. "Saj se že čuje, prosim, udarjanje kladiva in vrtnanje skal."

Orožnika sta sreala potne čelade. "Mislim, da pač sedaj nima smisla. Radi mrtveca, mislim, za izginolim bo treba prave gonje. Zločinec, ali s komurkoli imamo tu opraviti, se je baš tako lahko obrnil v drugo smer. Gozdovi so veliki."

Zopet so šli v lepem redu po bregu doli h potoku. Košutnik jim je nekako nejevoljno sledil. Najraje bi bil sledil preko vseh hribov tudi tja do Jaske. Da to bi bila služba po njegovem okusu. Le svojo lastno puško in lahno obleko bi mu morali pustiti, pa medpotoma vsakega srnja-

ka vstreliti in pobrati vsak poljub ter noči prebiti pri dekletu ali pa visoko gori v hribih, mesto v kasarni ter tudi bi morali dovoliti, da se lov zaključuje z lepim srečnim strelom...

Zamišljeno, kakor se pač spodobijo oboroženi častitljivosti sta šla oba orožnika proti cesti.

Pogrešan? Da, kakor javljeno. Sum? Ne, noben. — Njegova lastnina? ... Da, gori v Stojdragi, v uradu, ki smo si ga postavili za dobo dela. Kasneje bo to nekak turistiški dom. — Občeval z ženskami? ... Seveda, v obliki meri vsekakor. — Ali je bil priljubljen? ... Ne posebno. Stražmojster je izvelkel svojo beležnico.

"Ilija Šorman?"
"Šorman? ... Da, mogoče, nadinženjir vendar ne more obdržati v glavi vseh imen. "Partijski vodja, hoj! ... Tistega — stoj — najprej stopite sem in

dajte odgovor."

"Šorman Ilija? ..."

"Seveda, tisti tam v vojaški cepici s kladivom. Marljiv delavec, da mu ga ni para, gospon bohmajstar. Ni pijanec, ni pretepač, hud kadilec vsekakor in včasih tudi strašno zaspan. Rad se drugim izogiba. Mnogo hodi po gozdu, posebno o praznikih in v nedeljo. Išče gobe in tako. Enkrat je prinesel domov tudi neka divjačina in par rogov. Par Furlanov in pa nek Rok Ban, Čič, so videli in se bodo še spominjali. Našel je crknjenega srnjaka, saj je že smrdelo meso in kar mrgolelo golazni v njem. Nesporazum, nevsčnosti med njim in pogrešan? Ze, ze, parkrat že. A saj tako je bilo tudi z drugimi, gospon bohmajstar. Mladi mož ni bil priljubljen, visoko se je nosil in siten je bil."

Stražmojster si je marljivo beležil. "Ali poznate ali spoznate tale svinčnik?"

"Gospon bohmajstar, takih svinčnikov je mnogo. Ne mogel bi reči."

"Ali je bil Šorman na kresno noč doma?"

"Tega ne bi mogel povedati, gospon bohmajstar. Ne kontroliram."

"Pokličite tega Šorman sem-kaj."

"Šorman, sem pridi. Gospon bohmajstar imajo s tabo govoriti."

Ilija je voljno ubogal. Videl je orožnika prihajati, vedel je. Voljno in preišljeno je odgovarjal na vsa vprašanja. Sedaj pa je orožnik nenadoma prijel na nepričakovanem mestu.

"Kje je tisto srnjakovo rogovje, ki si ga našel?"
Šorman je, ne da bi se mu zaletelo, ostal pri priprosti resnici.

Bodite pripravljeni

Kupite si premog že **SEDAJ**.
L. E. MILLER FUEL INC.
1007 E. 61st Street. ENdicott 1032

"Bogami, da ne vem, kje je sedaj. Prodaj sem je in še sedaj mi je žal, ker je bilo lepo."

"Ali veš, da nekoga pogrešajo, mladega gospoda inženjirja?"

"Čul sem o tem."

"Koliko ti je stara plačala za rogovje?"
"Tudi sedaj ni Ilija pokazal osuplosti. "Boga mi, da tega več natančno ne vem. Nekaj tobaka, ki sem ga že pokadil in še liter vina povrh."

"Oni večer, ko si pogrešanega videl doli v krčmi, ali si ta večer tudi zopet prodajal rogovje?"

"Boga mi, tega ne. Kaj takega se ne najde vsak dan. To je bilo pred več tedni, tedaj ko je lovec ustrelil tistega ptiča."

"Tisti dan?" Stražmojster je zapisoval. "Kako kasno je bilo?"

"Kaj?"
"Ko si se pred mladim gospodom inženjirjem umaknil iz gostilne?"

"Boga mi, da tega ne vem natančno. Kasno je bilo, bliskalo je."

"In kaj je delal gospon inženjir tako kasno tam doli?"
"Boga mi, tega pa jaz ne morem vedeti."

"Nekaj je imel s tem dekletom, kako se že imenuje?"
"Jaz ne vem."
"S to deklino je baje imel lju-bezensko razmerje."

Sorman je samo skomignil z rameni. "Mogoče. Da, saj so že nekateri tako pravili. A jaz ne vem."

"A kaj si ti delal tam doli?"
"Po tobak sem šel, kakor običajno."

"Zakaj tja doli? Saj ga imajo tudi v kantini."
"Na Konfinu imajo cesarskega in ta je boljši kakor ogerski."

"In tisto noč potem si si šel zopet po tobak?"
Šorman ni naravnost ugovarjal. "Bogami, da ne vem. A pač bo tako. Jutri ali danes bom moral zopet doli."

"Bolje bo, da greš pojutrnjim. Jutri bo mogoče lovec tam, pri Ljubici."

To je pač v nasprotju z instrukcijami. Po paragrafu šestinsedemdesetemu ne sme orožnik nastavljeni takih pasti. A ta človek je bil trmast kakor kozel. S tisto svojo počasnostjo in zabitostjo se je izognil vsaki nastavljeni pojnti.

"Že mogoče, saj jaz pojdem samo po tobak."
"Ako nisi bil tedaj tam doli, kje pa si bil na Ivanjsko noč?"

"Če nisem bil doli, potem nisem bil nikjer. Tu pač. Najbrže sem spal. Katera noč pa naj bi bila to?"

"Strela torej nisi slišal?"
"Strel? ... Bogami, tega že, sedaj vem, tega sem slišal. Mislil sem si, da pač lovec strelja in sem se tudi čudil, kaj in kako more v taki temi streljati."

"Bila je zelo temna noč?"
"Bogami, natančno ne vem. Sedaj se spominjam. Rano v jutru je bila nevihta. Grmenje me je zbudilo. Pa sem zopet mislil: zopet strel."
"Ali spiš zaeno z drugimi?"
"Da. V baraki. In zato sem tudi slišal tisti strel, ker me je moj sosed, Italijan, radi drnjuhanja sunil. On je potem kmalu zaspal, a jaz sem še nekaj časa tako buden ležal."
"Tako?" Stražmojster si je izpoved zabeležil. "Ali je ta Italijan pri rokah? Kako se že imenuje?"
Angelo Danielis je stopil naprej ter potrdil izpoved tovariša v vseh točkah. Človek ne more spati v bližini tega drnjuharja! Ne, tiste noči se ne more spomniti. Ali vendar, naslednjega jutra je bila nevihta. Strel, ne, tega ni slišal, ali pa morebiti le v spanju in je potem docela pozabil. Stražmojster je zaprl beležnico. Za danes je bilo njegovo delo končano.
"Mnogo postopaš po gozdu, kaj?" je vprašal še brezbržno Ilijo.
Ta je skomignil z rameni. —

"Bogami, kaj naj počnem tu? Da bi tu vse nedelje in praznike presedel? Dolgočasno je."

"Ali nisi vesel, da se lahko odpočiješ po težkem delu?"

"Boga mi, tu ni miru," je odvrnil Šorman. "Tu govore in vpijejo in pojejo, a jaz jih ne razumem. Raje grem v gozd in iščem gobe in ležem pod drevo v hladno senco in zaspiam."

"Ali si poročen?"
Ilija je nekako težko prikimal. "Bogami, da sem. Dolgo že. Otroke imam. Zato moram delati."

"Pogrešani, mladi gospod inženjir, je bil posebno siten s teboj?"

"Boga mi, mogoče," je odvrnil Morlak ravnodušno. "A nisem si vzel k srcu, sem že pozabil."

"Zakaj pa baš s teboj?"
"Bogami, ne vem."
"Kaj pa delaš z gobami, ko jih toliko iščeš in najdeš? Saj jih vendar sam vseh ne moreš pojedsti?"

"Nu, Boga mi, prodam jih, zamenjam za tobak ali pa za pol litra vina. Na ta način si nekoliko prihranim od plače, saj potrebujem."

gozdarjev ali od grofovskih tam
"Ali imaš za nabiranje gob kako dovoljenje od kronskih preko?"
"Bogami, kako, ali je treba?"

(Dalje prihodnjic)

VSA DELA

spadajoča v kleparsko obrt izvršimo točno in zanesljivo po zmerni ceni

JERRY GLAVAC

Sheet Metal Works and Roofing
1052 Addison Road. HE. 5779

Dr. Anthony L. Garbas

SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK
v Slovenskem Narodnem Domu
6411 St. Clair Ave.
HENDERSON 0919

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

PEČI!

PEČI!

ZNIŽANE CENE
na cirkulating pečeh

Za gretje 3 sob
vredna \$29.00

SEDAJ

\$21.00

GRAND, vse iz železa lite komb. peči
vredne \$19.00, SEDAJ \$9.50

ZASTONJ ZA 3 DNI SAMO emajlirana posoda
— 35c vrednost — z nakupom \$1.00
ali več.

ZAVASKY'S HARDWARE

6011-13 St. Clair Ave.

ENdicott 5141

Grozdje mošt in sodi

Se toplo priporočam za naročila

John Možina

1081 Addison Rd.

HEnderson 0782

Dober časopis je dober tovariš!

AMERISKA DOMOVINA

vedno prinaša
NAJNOVEJŠE NOVICE
POUČNE ČLANKE
LEPE POVESTI

RAZNE
ZANIMIVOSTI

NOVICE IZ
STARE DOMOVINE

ER DNEVNIK

AMERIŠKO DOMOVINO

ČITA VSAK RAD

IMAJO

OGLASI

V TEM LISTU

največji uspeh!